

[Aksel Møller.]

naar man følger den højtærede Statsminister og den højtærede Finansminister. Det mener jeg er Udtryk for en Slags revolutionær Lovgivning. Jeg mener ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister med sine Landbrugsforslag begyndte i det revolutionære Hjørne. Jeg ved ikke, om det er en taktisk Betragtning, den højtærede Regering ligger under for, at man altid skal begynde saa langt til venstre som muligt for dog at naa et Resultat, som den synes er tilstrækkeligt tilfredsstillende. Det er, saa vidt jeg har forstaaet, en meget almindelig Opfattelse af, hvordan politiske Forhandlinger skal forløbe. Men jeg kan ikke tro, at det er nødvendigt at efterleve denne Opfattelse her i dette Ting. Jeg er overbevist om, at den høje Regering staar over for en Opposition, som i vid Udstrækning er villig til at samarbejde med Regeringen, og som har vist, at den vilde samarbejde med Regeringen. Men vi savner, forekommer det mig, Mulighed for at se en Linie i Regeringens Politik. Faar vi det nu? Er det virkelig Meningen, at Rigsdagen skal skilles uden at have et Indtryk af, hvilke Veje Regeringen i den kommende Tid vil følge? Saa maa jeg da i alt Fald haabe, at der ikke, hvis dette er Tilfældet, skal ske os det, at der, naar vi kommer igen til Efteraaret, er truffet Dispositioner af saa vidtrækkende Betydning, at der i den Grad er lagt en Politik fast, som binder og forpligter, at det vil hindre, at vi kommer videre ad den Vej, som i denne Rigsdagssamling er betraadt.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg kan takke det ærede Medlem Hr. Aksel Møller for de Bemærkninger, han indledte sin Tale nu med, selv om man maaske kan opfatte dem som en Bebrejdelse mod mig, for at jeg ikke tidligere har givet Offentligheden den Redegørelse, jeg gav nu — og det maa jeg vist tage til mig! Det er muligt, det hænger noget sammen med mit Temperament. Jeg er ikke slem til at fare frem og rykke ud, hver Gang et eller andet Blad skriver noget galt. Jeg bestræber mig for at følge den Linie, der efter min Mening bør følges, og saa regner jeg med, at fornuftige Mennesker ikke tvivler paa mig. Men det er rigtigt, at jeg kunde være rykket tidligere ud, og jeg havde maaske ogsaa gjort det, hvis man i den Bladomtale, der har været af Sagen, ikke paa det allerførste Stadium havde bragt den Bemærkning, at der var et Problem, som jeg burde kaldes til Ansvar for i denne Sal. Der har

mit Synspunkt været, at denne Talerstol var det rette Forum for Offentligheden.

Jeg hørte ogsaa med Tilfredshed, at det ærede Medlem fulgte den gamle Regel: lad os saa tale om noget andet, og nævnte Navnet paa Hr. Henckel, nævnte det, saa vidt jeg husker, med en Tilføjelse om, at Hr. Henckel havde haft visse ejendommelige Chancer i Livet, og det kunde hænge sammen med, at han var Socialdemokrat, eller saadan noget lignende. Jeg vil gerne have sagt, at jeg har intet andet Kendskab til Hr. Henckel og hans Forhold, end hvad alle tidligere har kunnet læse i Avisen, og det er mig komplet ubekendt — jeg vilde endda tro, at det var urigtigt —, at Hr. Henckel skulde være Medlem af det socialdemokratiske Parti.

Jeg tør tro, at nu vil denne Del af de Emner, der har været omtalt, være færdigbehandlet.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):

Jeg vil gerne gøre en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen i Anledning af, at han igen kom med nogle Bemærkninger vedrørende Støtten til Syd-slesvig. Jeg har forleden Dag i Anledning af det ærede Medlem Hr. Heicks Udtalelser allerede svaret og skal henvise til de Forhandlinger, der er gaaet for sig i mit Ministerium. I Anledning af det ærede Medlems Udtalelser nu vil jeg sige, at de Tal, det ærede Medlem nævnte, kan i hvert Fald ikke staa i noget som helst rimeligt Forhold til de Bevillinger, vi ved den paagældende Udvalgsbehandling har talt om. Der har tidligere foreligget for mig en Bevilling paa op imod 400 000 Kr.; den ønskedes bragt op til 1 100 000 Kr. En saa stærk Stigning af Bevillingen maatte jeg sætte mig imod, men jeg har foranlediget Bevillingen sat op til et Beløb paa mellem 700 000 og 800 000 Kr. Det er klart, at de Tal, det ærede Medlem fremkom med, ikke staar i nogen som helst Relation til dette Beløb. Jeg gør opmærksom paa, at man selvfølgelig altid over for disse Formaal kan stille meget vidtgaaende Krav. Saa kommer de til Forhandling, og saa taler man frem og tilbage om det. Det, der her er sket, er altsaa praktisk talt en Fordobling af Bevillingen. At stille det op, som om de Tal, det ærede Medlem nævnte, skulde staa i Forhold til det, der netop er ydet, har intet paa sig.

Jørgen Jørgensen: Denne Debat er, som man kunde vente efter den Maade, Arbejdet er foregaaet paa i Vinter, forløbet